

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4Csp/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620201863
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2021:8620201863.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ECLI:SK:OSSK:2021:8620201863.1
4Csp/73/2020- 76
8620201863

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Mária Tvrdíková, v spore žalobkyne GE., zastúpená Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému Profi Credit Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 400,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný n a h r a d i ť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ō v o d n e n i e

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 400,- Eur.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 12.06.2013 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500026374 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť mu úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur, pri dojednanej ročnej úrokovej sadzbe 70,01 % a RPMN 67,70 %. Celková čiastka, ktorú mal žalovanému vrátiť bola 3.375,54 Eur. Okresný súd

- 2 - 4Csp/73/2020

Bratislava I rozsudkom sp. zn. 6Csp/39/2016 zo dňa 24.2.2020 vyhovel jeho žalobe a určil, že úver vyplývajúci zo zmluvy je bezúročný. Súd zistil najmä to, že zmluva neobsahuje správnu výšku RPMN a správnu výšku ročnej úrokovej sadzby a ročnú úrokovú sadzbu vyhodnotil ako odporujúcu dobrým mravom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2020. Na základe týchto nedostatkov bolo

rozhodnuté, že úver je bezúročný a bez poplatkov, čo pre neho znamenalo znamenalo, že bol povinný veriteľovi vrátiť len istinu úveru. Je toho názoru, že sú dané všetky podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. Vo veci totiž existuje 1. porušenie povinnosti veriteľom, ktorú povinnosť mu ukladá zákon č. 129/2010 Z. z. ako aj zákon 250/2007 Z. z., a to uvedenie obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy a zákaz konania proti dobrým mravom, 2. úspešne uplatnil na súde porušenie predmetných povinností a 3. príčinná súvislosť, pretože bol v konaní úspešný práve v dôsledku toho, že žalovaný porušil právne predpisy a vyhotovil Zmluvu v rozpore s výslovným znením právnej úpravy. Žiadne ďalšie podmienky na priznanie finančného zadosťučinenia pritom zákon nevyžaduje. Na priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie teda podľa neho postačí, ak veriteľ poruší práva spotrebiteľa a spotrebiteľ tieto porušenia úspešne uplatní na súde. Spotrebiteľ nemusí utpieť skutočnú škodu, postačí, ak mu takáto škoda hrozí. V danom prípade možno konštatovať, že škoda mu nie len hrozila ale reálne aj vznikla. Pri čestnom a odbornom postupe žalovaného pri vyhotovovaní zmluvy, by jeho majetkové práva ako spotrebiteľa neboli ohrozené a nebolo by do nich zasiahnuté. Tento zásah spočíval v tom, že bol ukrátený pri poskytnutí úveru, pretože nemohol čerpať schválenú výšku úveru 1.500,- Eur, ale iba úver v krátenej výške, pričom ku kráteniu výšky úveru došlo v rozpore s dobrými mravmi (započítaním s odmenou z Dohody). Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 5Co/934/2015 zo dňa 29.6.2016, rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13C/329/2015 zo dňa 12.5.2016, rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18Co/285/2014 zo dňa 24.2.2015 a rozhodnutie Krajského súdu Žilina, sp. zn. 11Co/159/2015 zo dňa 25.5.2015. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia vyčíslil na sumu 400,- Eur. Odplata za poskytnutie úveru formálne predstavovala 1.875,54 Eur a skutočná odplata po zohľadnení nezákonného strhnutia poplatku však predstavovala až sumu 2.091,29 Eur, teda v tejto výške boli zároveň ohrozené jeho majetkové práva.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 23.12.2020 uviedol, že popiera splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje: a) úspešné uplatnenie porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa a b) zodpovednosť za porušenia práva alebo povinnosti takto ustanovenej zákonom. Zo žaloby nevyplýva ani preukázanie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a žalobca ani neoznačil a ani nekonkretizoval porušenie, ktorého práva alebo povinnosti mu zakladá nárok, ktorý si uplatňuje podanou žalobou. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie za akékoľvek úspešné uplatnenie akéhokoľvek práva, potom by zakotvil to priamo (za porušenie) a neviazal by ho na to, či sa spotrebiteľ úspešne (účelne) domáhal jeho ochrany na súde. Účelom tohto

- 3 - 4Csp/73/2020

ustanovenia totiž bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva (najmä v reklamačnom konaní), primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp.zn. 19Co/110/2019.

4. Žalovaný ďalej uviedol, že rozhodnutie vo veci pod. sp. zn. 16Csp/9/2016 je pre žalobcu dostatočne satisfakčným. Z podstaty finančného zadosťučinenia vyplýva, že ide o satisfakciu za imateriálnu ujmu. Všeobecne teda primerané finančné zadosťučinenie znamená odčinenie nemajetkovej ujmy. Existencia ujmy ako predpoklad priznania jej vyrovnania v podobe zadosťučinenia síce nemusí byť exaktne preukazovaná, ale v rámci racionálnych záverov musí byť odôvodnená konkrétnymi okolnosťami ako daná, inak by zadosťučinenie nepredstavovalo žiadnu satisfakčnú funkciu. Právna úprava len uľahčuje postavenie spotrebiteľa v tom, že nie je povinný dokazovať rozsah ujmy, príčinnú súvislosť a pod., na strane druhej ale neznamená, že nárok vznikne za každých okolností, aj keď ujma nevznikla. Pre úspešné uplatnenie takejto nemajetkovej ujmy v súdnom konaní je potom nevyhnutné, aby bola jej existencia tvrdená a aby bola takáto ujma skutočná. Samotný záver, že porušil práva spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy, nie je záverom o skutočnej existencii takejto ujmy a pre priznanie finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a nie je dostatočný. Nárok žalobcu považuje za neopodstatnený aj čo do výšky, pretože v podanej žalobe žalobca nekonkretizoval žiadnymi dôvodmi, pre ktoré požaduje práve žalovanú sumu. Namietla nesplnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti žalobcu ohľadne žalovaného nároku.

5. Žalovaný ďalej poukázal na to, že okrem podanej žaloby v tomto konaní bola v časovej bezprostrednosti podaná aj iná žaloba o primerané finančné zadosťučinenie, o ktorej je konanie vedené pod sp. zn. 3Csp/40/2020 a 4Csp/27/2020. Žalobcovi nebránila žiadna existujúca prekážka uplatňovať požiadavku na primerané finančné zadosťučinenie v jednej žalobe. Takýto postup je nielen príkladom toho, že ide o snahu znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu. Súčasne je zrejmé, že žalobca takýmto spôsobom zneužíva ustanovenie § 3 ods. 5 zákona, pretože nesleduje dosiahnutie účelu - nastolenie rovnováhy zmluvných strán, ale vytvorenie neoprávneného obohatenia. Na túto skutočnosť poukázal vo svojej rozhodovacej činnosti napríklad aj Krajský súd v Prešove, rozsudok sp. zn. 14Co91/2012. Nejestvuje žiadny oprávnený, zákonný a ani logický dôvod, aby žalobca za účelom získania finančného zadosťučinenia účelovo podával niekoľko žalôb, ak tak mohol preukázateľne spraviť jednu. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

6. Žalobca k písomnému vyjadreniu žalovaného uviedol, že žalovaný iba všeobecne a paušálne popiera jeho nárok na primerané zadosťučinenie, hoci jeho nárok objektívne existuje a je podopretý relevantnými dôkazmi. V žalobe jednoznačne označil povinnosti, ktoré žalovaný porušil a za predmetné porušenia zodpovedá práve a výlučne žalovaný, ktorý predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere mu predložil na podpis a mal z tejto zmluvy prospech. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa
- 4 - 4Csp/73/2020

30.1.2019 ako aj na dôvodovú správu k ustanoveniu § 11 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorej zákon ustanovuje určité dôsledky porušenia určitých povinností ustanovených týmto zákonom. Ide o súkromnoprávny inštitút. Toto ustanovenie je súčasťou dôslednej ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa a je transpozíciou všeobecnej požiadavky smernice na stanovenie účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií. Ide o mechanizmus, ktorý motivuje veriteľa a prináša spotrebiteľovi prípadnú finančnú výhodu v prípade pochybenia veriteľa. Porušenie povinnosti podľa ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. (povinnosť dodávateľa konať v súlade s dobrými mravmi), ktorá bola zo strany žalovaného porušená tým, že úročil úver neprímerane vysokými úrokmi (až 70%) je potrebné považovať za priame porušenie zákonnej povinnosti, ktoré nemožno pričítať nikomu inému než žalovanému. Pokiaľ ide o sumu primeraného finančného zadosťučinenia, túto dostatočne odôvodnil s odkazom na konkrétne skutočnosti. Námietky žalovaného ohľadom podávania viacerých žalôb považuje za nedôvodné. Potvrdil, že podal tri žaloby, avšak tie boli podávané nasledovne: dňa 19.06.2020 podal žalobu, ktorou sa domáha primeraného finančného zadosťučinenia z rozsudkov Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 12Csp/10/2016 v spojení s Krajským súdom Bratislava, sp. zn. 9Co/60/2019 a súdne konanie je vedené pod sp. zn. 3Csp/40/2020. Dňa 17.09.2020 bola podaná žaloba vo veci 6Csp/65/2020, pričom tento nárok žalobkyňi vznikol až 14.09.2020, kedy bol právnenému zástupcovi žalobcu doručený rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 15Co/61/2018, ktorým sa potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 16Csp/9/2016 a dňa 27.10.2020 bola podaná žaloba v predmetnej veci. Avšak napriek tomu, že rozsudok 6Csp/39/2016, z ktorého žalobca odvodzuje svoje právo, nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2020, žalobca o tejto skutočnosti nemal vedomosť (pretože mu nebola doručená doložka právoplatnosti) a dozvedel sa o nej až dňa 14.10.2020, kedy mu bolo doručené uznesenie o trovách konania. Z toho vyplýva, že jednotlivé žaloby nemohli byť podané súčasne v jednom podaní, pretože v čase podania žaloby nárok žalobcu v iných konaniach ešte neexistoval. Od žalobcu nemožno spravodlivo žiadať, aby čakal na právoplatne skončenie všetkých sporov so žalovaným, pretože by sa tým sám vystavoval riziku premičania jeho skorších nárokov.

7. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu uviedol, že popiera vznik a výšku nároku, ktorého sa zaplata žalobca domáha. Z podanej žaloby ani vyjadrenia nevyplýva preukázanie takých skutočností, ktoré by preukazovali uplatňovaný nárok čo do základu, ako aj čo do výšky. Žalobca v podanej žalobe ani vyjadrení neosvedčil a nepreukázal splnenie zákonnej podmienky podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalobca síce nárok odôvodňuje od úrokov, ktoré žalovaný za poskytnutý úver požadoval, avšak nezohľadnil skutočnosť, koľko žalobca aj reálne uhradil.

8. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

9. Profi Credit Slovakia s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26 ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzavreli dňa 12.6.2013 zmluvu o revolvingovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo

výške 1.500,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/24 s mesačnou splátku 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník

- 5 - 4Csp/73/2020

zaplatiť 3.375,54 Eur, RPMN 67,70 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN 48,52.

10. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 6Csp/39/2016 - 92 zo dňa 24.2.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.5.2020 je zrejmé, že v tomto konaní sa žalobca domáhal proti žalovanému určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500026374 zo dňa 12.6.2013 obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a preto je úver zo zmluvy bezúročný a bezpoplatkový. Zároveň sa žalobca domáhal určenia, že dohoda o poskytnutí služieb uzavretá v bode 8 Zmluvy o revolvingovom úvere je neplatná. Predmetným rozsudkom súd určil, že úver vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500026374 zo dňa 12.6.2013, ktorý bol uzatvorený medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplynulo, že predmetná zmluva neobsahuje dve obligatórne podmienky, ktorý vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. a to správnu výšku RPMN a správnu výšku ročnej úrokovej sadzby. Taktiež súd dojednanú ročnú úrokovú sadzbu v zmluve uzavretej medzi stranami sporu vo výške 70,01 % vyhodnotil ako odporujúcu dobrým mravom. Tuto časť zmluvy považoval za absolútne neplatnú časť právneho úkonu s poukazom na ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

12...Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný uzavrel so žalobcom zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500026374 dňa 12.6.2013. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I., sp. zn. 6Csp/39/2016 - 92 zo dňa 24.2.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.5.2020 bolo určené, že úver vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500026374 zo dňa 12.6.2013, ktorý uzavrel žalovaný so žalobcom je bezúročný a bez poplatkov.

13. Podľa názoru súdu účelom inštitútu finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom finančného zadosťučinenia je teda samotný vznik takejto ujmy. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé prívodiť žalobcovi ako

- 6 - 4Csp/73/2020

spotrebiteľovi ujmy, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotná hrozba ujmy. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú. Na súde si žalobca úspešne uplatnil porušenie jeho práva. Žalobca bol ako dlžník vystavený nároku zo strany veriteľa na zaplatenie toho, čo podľa zákona by žalovanému ako veriteľovi neprislúchalo.

14. Súd teda dospel k záveru, že žalobca splnil podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a tak sa zaoberal jeho výškou. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky. Základom pre stanovenie výšky primeraného zadosťučinenia je primeranosť a súd tak stanoví na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy (viď napr. rozsudok KS v Bratislave zo dňa 25.11.2010, č.k. 10Cbs/70/2003 -196).

15. Súd je toho názoru, že čo sa týka primeraného finančného zadosťučinenia, bude pre žalobcu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400,- Eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť, a je aj sankciou postihujúceho žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domáhal svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

16. Výška finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. sa určuje voľnou úvahou. Určitým kritériom môže byť aj výška ujmy, ktorá mohla byť spôsobená spotrebiteľovi v dôsledku porušenia jeho práv, čo v danom prípade by na základe uzatvorenej zmluvy, keď žalobcovi mala byť poskytnutá čiastka úveru vo výške 1.500,- Eur, pričom reálne mu bola poskytnutá čiastka 790,84 Eur a za takto poskytnutú sumu by žalobca v prípade, že by predmetný úver splácal, zaplatil celkom sumu 1.928,88 Eur.

17. Inštitút požadovaného finančného zadosťučinenia má nepochybne aj sankčnú povahu a jeho účelom je pôsobiť do budúcnosti vo vzťahu k dodávateľom tak, aby sa nedopúšťali porušenia práv spotrebiteľov. Priznaná výška finančného zadosťučinenia tak vyplýva z voľnej úvahy súdu a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd bol toho názoru, že žalobcovi postačí primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400,- Eur.

- 7 - 4Csp/73/2020

18. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom prihliadol na skutočnosť, že výška finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu a preto žalobcu, vzhľadom na skutočnosť, že bolo jeho žalobe vyhovie, je nevyhnutné považovať za plne procesne úspešného, ak mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku, a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu.

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

(§ 366 CSP)

- 8 - 4Csp/73/2020

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 5. mája 2021

JUDr. Mária Tvrdíková
sudca

r o z h o d o l :